

ΦΩΤ.: Γ. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Ιωσήφ Λεφάκης

«Τα σχέδιά μας δεν σταματούν εδώ»

Εκπροσωπεί την τρίτη γενιά της οικογένειάς του στην ελληνική ναυτιλία, έχοντας όλα τα φόντα να πετύχει και να καθιερωθεί ως ένας σημαντικός παράγοντας της ελληνικής ακτοπλοΐας και όχι μόνο.

Γνωρίζει και αγαπά τα καράβια και η προσωπική του ανέλιξη είναι συνδεδεμένη μ' αυτά

Μεγάλωσε μέσα στα πλοία, σπούδασε τη ναυπηγική τέχνη και αφού «τρίφτηκε» στο μεγάλο σχολείο της V-Ships, ανέλαβε αποκλειστικά το τεχνικό κομμάτι της Nova Ferries. Μαζί του είχαμε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση για το παρόν και το μέλλον της εταιρείας, για τα μελλοντικά σχέδια και φυσικά για το ΦΑΙΔΡΑ, το τελευταίο απόκτημα της οικογένειάς του.

Κύριε Λεφάκη, πώς αποφασίσατε να ασχοληθείτε με τη ναυτιλία; Ήρθε ως φυσικό επακόλουθο μιας παράδοσης ετών ή ήταν καθαρά προσωπική επιλογή;

«Από τα παιδικά μου χρόνια είχα μια ξεκάθαρη κλίση στις θετικές επιστήμες κι έτσι είχα πάντα στο μυαλό μου να σπουδάσω στο Πολυτεχνείο. Πέρασα τελικά στις εξετάσεις με επιτυ-

χία και αρχικά εγγράφηκα στο τμήμα των Πολιτικών Μηχανικών. Όμως, μετά από ένα χρόνο δεν μπορώ να πω ότι μου είχε κεντρίσει απόλυτα το ενδιαφέρον ούτε με εξίταρε η σκέψη να ασχοληθώ με αυτή την επιστήμη κι έτσι μετεγγράφηκα στο τμήμα Ναυπηγών Μηχανολόγων. Στη δεύτερη επιλογή μπορώ να πω ότι έπαιξε ρόλο και η παράδοση της οικογένειάς στο χώρο της ναυτιλίας».

Τελικά, σας κέντρισε το ενδιαφέρον αυτό το επάγγελμα;

«Απόλυτα. Το βρίσκω πολύ ενδιαφέρον κι όσο περισσότερο ασχολούμαι τόσο περισσότερο με κεντρίζει. Θα έλεγα ότι ήταν η κατάλληλη επιλογή».

Τι κάνατε μέχρι να επανέλθει ο πατέρας σας στην ακτοπλοΐα ιδρύοντας τη Nova Ferries;

«Με το που πήρα το πτυχίο του Ναυπηγού-Μηχανολόγου έπιασα δουλειά στη V-Ships, η οποία είναι μία από τις μεγαλύτερες εταιρείες διαχείρισης

πλοίων παγκοσμίως. Δούλεψα για δύο χρόνια στη Γλασκόβη. Ασχολήθηκα με την τεχνική διαχείριση πλοίου και μέσα σε αυτό το διάστημα πρόλαβα κι έκανα ένα μπάρκο στη Σουηδία με ένα ΟΒΟ, που διαχειριζόταν τότε η V-Ships. Ήταν μια φανταστική εμπειρία για μένα, από την οποία αποκόμισα πολλά οφέλη».

Άς μιλήσουμε πρώτα για το παρελθόν της εταιρείας. Θα ήθελα να μας κάνετε μια μικρή αναδρομή των σιניάλων, τα οποία υπήρχαν πολλά χρόνια πριν την ίδρυση της Nova.

«Η ιστορία ξεκίνησε πριν πολλά χρόνια, όταν ο παππούς μου, ο Σήφης Λεφάκης, μαζί με ένα συνέταιρο κατασκεύασαν το επιβατηγό/οχηματαγωγό ανοικτού τύπου ΕΛΛΑΣ. Το έφεραν στην Αίγινα κι ήταν ίσως το πρώτο πλοίο που μπορούσε να εξυπηρετήσει απρόσκοπτα και στο μεγαλύτερο όγκο τους τα οχήματα που πηγαινοέρχο-

νταν στην Αίγινα. Έπειτα, ακολούθησαν το ΣΑΡΩΝΙΚΟΣ, το οποίο ήταν το πρώτο πλοίο κλειστού τύπου που ήρθε στην Αίγινα και το ΕΥΤΥΧΙΑ, που μετά από κάποια χρόνια εκμετάλλευσης το μετασκεύασε ώστε να μπορεί να μεταφέρει και οχήματα. Τέλος, το 1998 σε συνεργασία και με άλλους πλοιοκτήτες αγοράσαμε το ΝΕΦΕΛΗ, το οποίο μετασκευάσαμε αλλά δεν προλάβαμε να το δρομολογήσουμε, καθώς πουλήθηκε στη νεοουσταθείσα τότε Hellas Ferries».

Ποιοι και με τι ποσοστά συμμετείχαν στο ΝΕΦΕΛΗ;

«Το ΝΕΦΕΛΗ το αγοράσαμε σε συνεργασία με τον κ. Κώστα Αγαπητό και τους πλοιοκτήτες του ΓΕΩΡΓΙΟΣ 2 (σ.σ: νυν ΑΡΤΕΜΙΣ), τον κ. Γαβριήλ και τον κ. Άκρο. Εμείς κατείχαμε το 50%, ο κ. Αγαπητός το 25% και οι πλοιοκτήτες του ΓΕΩΡΓΙΟΣ 2 το υπόλοιπο 25%».

Μετά από μια 5ετή περί- ▶